

Dež

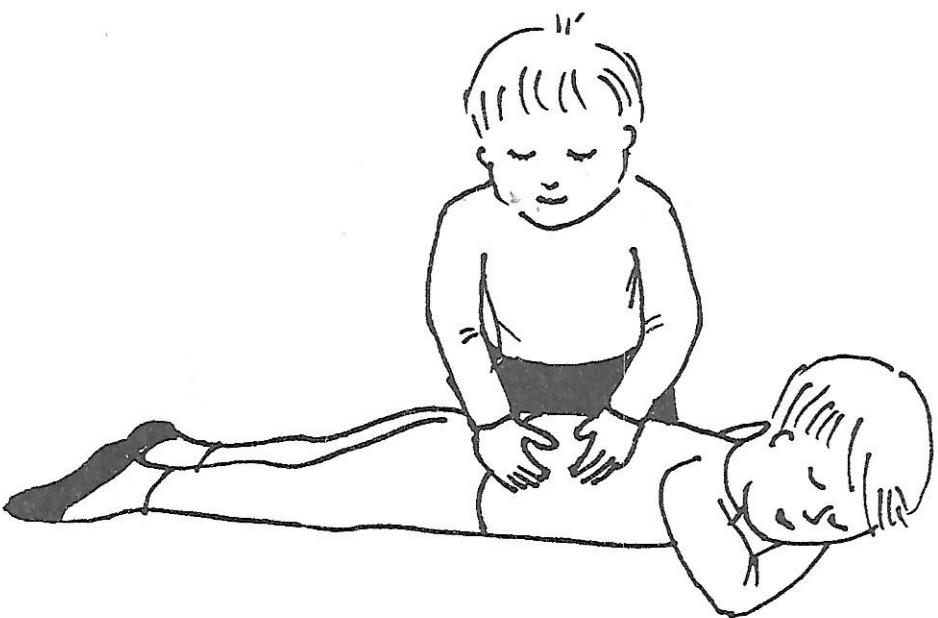
Tu lahko sodeluje več otrok. En otrok stoji sredi kroga, ki ga tvorijo ostali otroci. Roke ima prekrižane na prsih. Otroci eden za drugim, v manjših presledkih položijo svoje prste na glavo tistega, ki stoji v sredini. Rahlo tapkajo s prsti po glavi (kot bi igrali klavir) in potujejo po telesu navzdol do pet in nartov. Ko posameznik pride do tal, začne znova pri temenu otroka, na katerega dežuje. Tako ima otrok občutek, da dežuje po vsem telesu. Če se otroci med seboj ne poznajo dovolj dobro, imajo lahko občutek, da lezejo po njih mrvlje ali pajki. Zato je to masažo bolje izvajati, ko so otroci že navajeni dotikanja.

Gnetenje testa

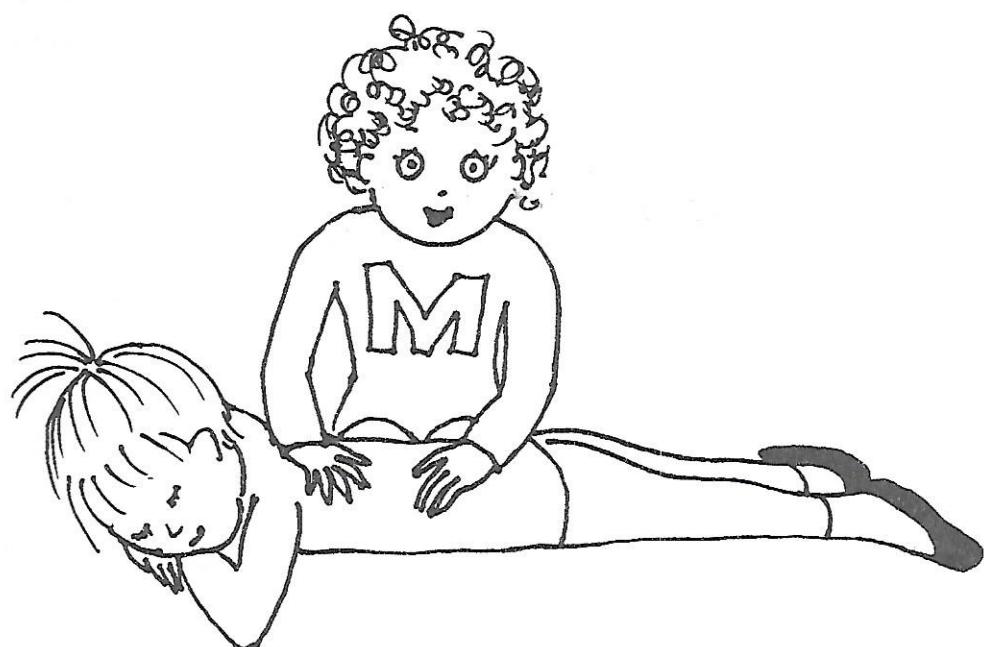
Oroke razdelimo v pare. En otrok se uleže na mehko blazino na trebuhi, drugi pa poklekne ob njega. Dlani položi na hrbet ležečega otroka in začne gneti hrbet. Pritisak na dlaneh seli s prstov na "peto" dlani. Dlani prestavlja po celiem hrbtnu v smeri od zgoraj navzdol. Potem pritiska istočasno po diagonalah hrbita. Konča s "svaljkanjem" hrbita, tako da se na koncu celo telo večkrat zaziba z desne na levo stran trebuha in obratno.

Če nas veseli, lahko delamo sadni kruh in testu dodajamo koščke sadja - s prsti potapkamo po hrbitu in si še izmišljamo različne dodatke. Lahko delamo pico, jabolčni zavitek, ali kar si otroci izmislijo. Nato pustimo "testo", da vzhaja. Otrok, ki je gnetel testo, se uleže povprek čez hrbet ležečega in ga greje. Testo začne vzhajati tako, da ležeči malo dvigne svojega soigralca. Nato pa lahko zamenjata vlogi.

Pometamo

Otroke razdelimo v pare. En otrok se uleže na trebuh, drugi pa poklekne ob njem. Z robom dlani drsi po telesu ležečega, kot bi zbiral na kup drobtinice na mizi. Ko se otroku zazdi, da je pometel že vse drobtinice, jih z obema dlanema pobere, se dvigne in odnese smeti v koš, kjer strese dlani. Na ta način lahko pometemo proč slabo voljo, jezo, glasnost itn. Masaža zelo dobro vpliva za nemirne otroke.

Risanje na hrbet

Otroke razdelimo v pare. En otrok sede pred drugega. Drugi riše s prstom po hrbtu prvega, najprej enostavne črte in pike, nato pa začne risati enostavne like. Ko nariše en lik, mora prvi uganiti, kaj mu je drugi narisal. Lahko pa mu riše tudi črke ali številke. Risba postaja s starostjo otrok vedno bolj napolnjena s podrobnostmi in s tem je ugibanje zahtevnejše.

